

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 20/21
Λουξεμβούργο, 25 Φεβρουαρίου 2021

Απόφαση στην υπόθεση C-129/20
XI κατά Caisse pour l'avenir des enfants

Ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να εξαρτά το δικαίωμα σε γονική άδεια από την προϋπόθεση της εργασιακής απασχόλησης του γονέα κατά τον χρόνο της γέννησης ή της υιοθεσίας του παιδιού

Το κράτος μέλος μπορεί, ωστόσο, να απαιτεί από τον γονέα να έχει εργαστεί αδιαλείπτως για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δώδεκα μηνών αμέσως πριν από την έναρξη της γονικής άδειας

Στην επίδικη διαφορά, η XI στρέφεται κατά του Caisse pour l'avenir des enfants (Ταμείο για το μέλλον των παιδιών, Λουξεμβούργο), το οποίο αρνήθηκε να της χορηγήσει δικαίωμα σε γονική άδεια προκειμένου να ασχοληθεί με τα δίδυμα παιδιά της, για τον λόγο ότι δεν κατείχε αμειβόμενη θέση απασχόλησης κατά τον χρόνο της γέννησής τους.

Ειδικότερα, τον Σεπτέμβριο του 2011, η XI συνήψε με το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου σύμβαση ορισμένου χρόνου για μίσθωση υπηρεσιών ως υπεύθυνη μεταπρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, η οποία έληγε στις 26 Ιανουαρίου 2012. Κατά την τελευταία αυτή ημερομηνία, διέκοψε την ασφάλισή της στους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης. Στις 4 Μαρτίου 2012, και ενώ ήταν άνεργη, η XI γέννησε δίδυμα. Στις 14 Ιουνίου 2012, η XI έλαβε επίδομα ανεργίας και, ως εκ τούτου, ασφαλίστηκε εκ νέου στους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης. Στις 15 Σεπτεμβρίου 2012 και την 1η Αυγούστου 2013, η XI συνήψε με το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δύο συμβάσεις ορισμένου χρόνου και, στις 15 Σεπτεμβρίου 2014, υπέγραψε τελικώς με το εν λόγω κράτος μέλος σύμβαση αορίστου χρόνου στον τομέα της εκπαίδευσης.

Η XI υπέβαλε αίτηση προκειμένου να της χορηγηθεί γονική άδεια από 15 Σεπτεμβρίου 2015. Με απόφαση της 20ής Μαρτίου 2015, η αίτηση αυτή απορρίφθηκε από το Caisse pour l'avenir des enfants (Ταμείο για το μέλλον των παιδιών), το οποίο έκρινε ότι η χορήγηση γονικής άδειας εξαρτάται από την προϋπόθεση ο εργαζόμενος να απασχολείται νομίμως σε χώρο εργασίας και να υπάγεται, με την ιδιότητα του εργαζομένου, στο οικείο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης κατά τον χρόνο της γέννησης του παιδιού.

Το Δικαστήριο καλείται, κατόπιν αιτήσεως του Cour de cassation (Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Λουξεμβούργο), να κρίνει αν η οδηγία περί εφαρμογής της αναθεωρημένης συμφωνίας-πλασιού για τη γονική άδεια¹ αντιτίθεται στην εφαρμογή λουξεμβουργιανού νόμου ο οποίος εξαρτά τη χορήγηση γονικής άδειας από τη διπλή προϋπόθεση ο εργαζόμενος να απασχολείται νομίμως σε τόπο εργασίας και να υπάγεται με την ιδιότητα του εργαζομένου στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, αφενός, αδιαλείπτως επί τουλάχιστον δώδεκα συναπτούς μήνες αμέσως πριν από την έναρξη της γονικής άδειας και, αφετέρου, κατά τον χρόνο της γέννησης του ή των παιδιών ή της αναδοχής τους προς υιοθεσία, απαιτούμενης της τηρήσεως της προϋποθέσεως αυτής ακόμη και αν η γέννηση ή η αναδοχή έλαβε χώρα περισσότερο από δώδεκα μήνες πριν από την έναρξη της γονικής άδειας.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει κατ' αρχάς ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εξαρτούν τη χορήγηση γονικής άδειας από περίοδο προηγούμενης εργασίας η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα έτος και μπορούν να απαιτούν η περίοδος αυτή να είναι αδιάλειπτη. Επιπλέον, εφόσον η αίτηση

¹ Οδηγία 2010/18/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2010, σχετικά με την εφαρμογή της αναθεωρημένης συμφωνίας-πλασιού για τη γονική άδεια που συνήφθη από τις οργανώσεις BUSINESSSEUROPE, UEAPME, CEEP και ETUC και με την κατάργηση της οδηγίας 96/34/ΕΚ (ΕΕ 2010, L 68, σ. 13).

γονικής άδειας έχει ως σκοπό την αναστολή της σχέσης εργασίας του αιτούντος, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν η περίοδος προηγούμενης εργασίας να έχει συμπληρωθεί αμέσως πριν την έναρξη της γονικής άδειας. Επομένως, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι **το δικαίωμα της Ένωσης δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά τη χορήγηση δικαιώματος γονικής άδειας από την αδιάλειπτη εργασία του αιτούντος γονέα για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δώδεκα μηνών αμέσως πριν από την έναρξη της γονικής άδειας.**

Όσον αφορά την προϋπόθεση που αφορά την εργασιακή απασχόληση του γονέα κατά τον χρόνο της γέννησης του παιδιού ή των παιδιών ή της αναδοχής τους προς υιοθεσία, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το δικαίωμα γονικής άδειας είναι ατομικό δικαίωμα που παρέχεται στους εργαζομένους, άνδρες ή γυναίκες, λόγω γέννησης ή υιοθεσίας παιδιού, έτσι ώστε να μπορούν να ασχοληθούν με το παιδί αυτό μέχρι μιας ορισμένης ηλικίας (η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τα οκτώ έτη). Διευκρινίζει δε ότι η γέννηση ή η υιοθεσία παιδιού και η ιδιότητα των γονέων του ως εργαζομένων αποτελούν προϋποθέσεις που θεμελιώνουν δικαίωμα γονικής άδειας, αλλά ότι δεν μπορεί να συναχθεί από τις προϋποθέσεις αυτές ότι οι γονείς του παιδιού για το οποίο ζητείται η γονική άδεια πρέπει να είναι εργαζόμενοι κατά τον χρόνο της γέννησης ή της υιοθεσίας του.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι σκοπός της οδηγίας είναι τόσο η προώθηση της ισότητας ανδρών και γυναικών όσον αφορά τις ευκαιρίες τους στην αγορά εργασίας και τη μεταχείριση στην εργασία όσο και η παροχή στους γονείς που εργάζονται της δυνατότητας συνδυασμού της επαγγελματικής, της ιδιωτικής και της οικογενειακής τους ζωής. Διευκρινίζει επίσης ότι **το ατομικό δικαίωμα κάθε εργαζόμενου γονέα σε γονική άδεια λόγω γέννησης ή υιοθεσίας παιδιού απηχεί ένα κοινωνικό δικαίωμα της Ένωσης το οποίο έχει ιδιαίτερη σημασία** και κατοχυρώνεται, εξάλλου, στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης.

Κατά το Δικαστήριο, ο αποκλεισμός των γονέων που δεν εργάζονταν κατά τον χρόνο της γέννησης ή της υιοθεσίας του παιδιού τους θα περιόριζε εν τέλει τη δυνατότητα των γονέων αυτών να λάβουν, σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο της ζωής τους κατά το οποίο εργάζονται εκ νέου, γονική άδεια την οποία θα χρειάζονται για να συνδυάσουν τις οικογενειακές και τις επαγγελματικές τους ευθύνες. Ένας τέτοιος αποκλεισμός θα ήταν αντίθετος προς το ατομικό δικαίωμα κάθε εργαζόμενου να λαμβάνει γονική άδεια. Επιπλέον, η διττή προϋπόθεση που επιβάλλει η λουξεμβουργιανή νομοθεσία καταλήγει στην πραγματικότητα, όταν η γέννηση ή η αναδοχή προς υιοθεσία έλαβε χώρα περισσότερο από δώδεκα μήνες πριν από την έναρξη της γονικής άδειας, να επιμηκύνει την προβλεπόμενη ως προϋπόθεση περίοδο εργασίας και/ή περίοδο αρχαιότητας, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα έτος. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι **ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να εξαρτά το δικαίωμα γονέα σε γονική άδεια από την προϋπόθεση της εργασιακής απασχόλησής του κατά τον χρόνο της γέννησης ή της υιοθεσίας του παιδιού του.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106